

वा० रा०

॥ १०७ ॥

समाहितावृद्धास्तामुनिहस्तात् मुनिनादीयमानारक्षांजगृहुः ॥ १० ॥ गोत्रनामच गोत्रं च नामच तत्र नाम्नः करिष्यमाणत्वेन श्रवणं ॥ रामसंकीर्तनं भगवन्नामपत्नीसाप्रसूतेति मुनिदारकवचनश्रवणात् ॥ ११ ॥ ततस्तच्छ्रवणानंतरं ॥ पर्णशालां सीतायाः प्रसवपर्णशालांगत्वा मातर्दिष्ट्या दैवयोगेन तेषुत्रजन्मेति शेषइत्यब्रवीदित्यर्थ इति कतकः ॥ पर्णशालांगतोरात्रौ दिष्ट्यादिष्ट्येति चाब्रवीदिति पाठे स्वपर्णशालास्थः सर्वमिदं श्रुत्वा स्वात्मन्येव भाग्यं भाग्यमित्यब्रवीदित्यर्थः ॥ आद्यपाठेपि वाल्मीकिदत्तपर्णशालां पूर्वमेव

तारक्षांजगृहुस्तांचमुनिहस्तात्समाहिताः ॥ अकुर्वेश्वरतोरक्षांतयोर्विगतकल्मषाः ॥ १० ॥ तथातांक्रियमाणांचवृद्धाभिर्गोत्रनाम च ॥ संकीर्तनंचरामस्यसीतायाः प्रसवौशुभौ ॥ ११ ॥ अर्धरात्रेतुशत्रुघ्नः श्रुश्रावसुमहस्त्रियं ॥ पर्णशालांतनोगत्वा मातर्दिष्ट्येति चाब्रवीत् ॥ १२ ॥ तदातस्यप्रहृष्टस्यशत्रुघ्नस्यमहात्मनः ॥ व्यतीतावार्षिकीरात्रिः श्रावणीलघुविक्रमा ॥ १३ ॥ प्रभातेसुमहावीर्यः कृत्वा पौर्वाह्निकींक्रियां ॥ मुनिं प्राजलिरामं च ययौ पश्चान्मुखः पुनः ॥ १४ ॥ सगत्वायमुनातीरं सप्तरात्रोपितः पथि ॥ ऋषीणां पुण्यकीर्तीनामाश्रमेवासमभ्ययात् ॥ १५ ॥ सतत्रमुनिभिः सार्धं भार्गवप्रमुखैर्नृपः ॥ कथाभिरभिरूपाभिर्वासंचक्रे महायशाः ॥ १६ ॥ सकांचनाद्यैर्मुनिभिः समेतैरघुप्रवीरोरजनींतदानीं ॥ कथाप्रकारैर्बहुभिर्महात्माविरामयामासनरेंद्रसूनुः ॥ १७ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० उ० षट्षष्टितमः सर्गः ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥ अथरात्र्यांप्रवृत्तायां शत्रुघ्नो भृगुनंदनं ॥ पप्रच्छ च्यवनं विप्रं लवणस्य यथाबलं ॥ १ ॥

गत्वा स्थितस्ततः श्रवणानंतरं मातर्भाग्येनेदंतवपुत्रजन्मेति स्वात्मन्येवाब्रवीदित्यर्थो वक्तुं शक्यः रामानुजां विनारामत्यक्तसंभाषणस्यानौचित्यादिति तीर्थः ॥ १२ ॥ वार्षिकी वर्षाकालिकी ॥ तत्रापिश्रावणी श्रावणमासीया दीर्घतरापिलघुविक्रमा शीघ्रगमना व्यतीता ॥ १३ ॥ मुनिं वाल्मीकिं ॥ १४ ॥ १५ ॥ सतत्रयमुनातीरे ॥ यत्तु गंगातीरे इति कतकस्तत्पूर्वापरसंदर्भविरुद्धं ॥ १६ ॥ सकांचनाद्यैरिति कांचनेति च्यवनस्य नामांतरं ॥ स भार्गवाद्यैरिति पाठांतरं ॥ १७ ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरा० वा० उ० षट्षष्टितमः सर्गः ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥ अथरात्र्यामिति ॥ प्रवृत्तायां जातायां ॥ लवणबलं शूलबलं ॥ पूर्वशूलेन विनाशिताश्वके इति पप्रच्छेति संबंधः ॥ १ ॥

उ० कां०

॥ १०७ ॥